

[Stavad]

Så nævnte fru Merethe Due Jensen problemet i forbindelse med forslaget om, at når nu ens ægtefælle døde, så beholdt man to bundfradrag. Jeg kunne så forstå, at hvis man giftede sig igen, så skulle man have tre. Hvis nu vi havde tilladelse til at have flerkoneri, så kunne vi jo helt løse formueskattens problemer ad den vej.

Preben Møller Hansen (FK):

Når der fremsættes et lovforslag i dette Folketing, så er lovforslagets vise fædre på stikkerne for at forklare, hvor fornuftigt forslaget egentlig er.

I dette tilfælde forklarer man, at det er nødvendigt at lempe formueskatten for ad den vej at sikre yderligere 3.000-4.000 arbejdspladser. Det lyder jo særdeles fornuftigt, hvis det var rigtigt, men det er det for så vidt ikke. Modstanderne kommer frem med, at nu skal man favorisere en lille bitte gruppe mennesker, som får de og de fordele, og så har man faktisk lagt op til et slag her i Folketinget.

Det er egentlig overordentlig sjældent, at der er nogen, der sætter sig ind i et forslag ud fra forslagens intentioner, giver sig til at drøfte, hvad det egentlig er, vi beskæftiger os med.

For mit vedkommende har jeg set lovforslaget sådan, at man inden for EF er i gang med at liberalisere hele pengepolitikken, og i den forbindelse skal man også liberalisere skattepolitikken. Derfor kan man se af forslagens tekst, at gennemførelsen af denne ordning skal ske gradvis frem til 1992, hvor harmoniseringsprocessen om skabelsen af det indre marked skal være fuldbåret.

Derfor er det ret fornuftigt – set ud fra et EF-tilhængersynspunkt – at man gennemfører en sådan ordning. Det har overhovedet ikke noget at gøre med, at man skaffer arbejdspladser, eller om der er de og de grupper, der får en særlig skilling stukket ned i lommen.

Spørgsmålet er jo uægtelig: Er der ude i befolkningen et stigende krav om at lempe formueskatten eller at stramme den? Jeg tror ikke, at det er ret mange mennesker i vort land, der beskæftiger sig med den del af skattepolitikken, som vi her omtaler. De almindelige menneskers forståelse af skattepolitikken er den, at der i bred almindelighed er tale om, at vi lever i et land, hvor skattetrykket er meget større, end det burde være. Det er en almindelig opfattelse, i modsætning til det andet.

Så er der spørgsmålet om formueskattens historie. Formueskatten er jo vedtaget i dette Folketing med så godt som alle partiers medvirken, dvs. at partierne dybest set har været enige i, at de, der havde en formue, også måtte betale en del af omkostningerne til dette samfunds husholdning, et fornuftigt standpunkt, som formentlig langt de fleste mennesker kunne acceptere. Men det, der står tilbage, er, at opregningen af formuen er ændret i de år, der er gået.

I dag medregner man boligen som en del af formuen, og vi har oplevet, at en lang række af vores ældre medborgere, der byggede sig et hus i 1920'erne og i 1930'erne, i dag må registrere, at de skal betale formueskat, fordi samfundsmagten har fundet ud af, at boligen er et skatteobjekt. Nu vurderer man pludselig boligen til 1,5 mio. kr. eller derover, og man er pludselig blevet millionær, fordi man har en stak mursten, og man får lov til at betale formueskat.

Derfor er formueskatten selvfølgelig urimelig ud fra dette synspunkt, og hvad gør man så? Kommer man med ideer her i lovforslaget eller bemærkningerne til at ændre ved denne urimelighed? Nej, det gør man ikke, for det er ikke målsætningen. Målsætningen er harmonisering af lovgivningen til de EF-ønsker, der foreligger.

Man burde reelt sige, at ethvert menneske skal have en legitim ret til en bolig, og at 130 m² af boligen eller 140 m² eller 120 m² ikke medregnes til formuen. Så blev folk ikke straffet, fordi de havde slidt og slæbt gennem et langt liv og betalt den bolig, de begyndte at bygge for måske 50-60 år siden. Det vil sige, at der er muligheder for at ændre positivt ved formueskatten, og derfor bør man ikke hidse sig op hverken på den ene eller den anden bov.

Det er på andre områder, man skal hidse sig op. Socialdemokratiet gør meget ud af at forklare, at med det her skal man fremme de små menneskers mulighed for en ekstra gevinst. Hvad med Isi Foighel? Han har lige tilegnet sig en formue, en skattefri gevinst, på 5 mio. kr., og mig bekendt har Socialdemokratiet været med til at gennemføre den lovgivning, han fik gevinsten på.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg lyttede opmærksomt til de indlæg, som hr. Stavad og hr. Jens Thoft kom med. Jeg lyttede opmærksomt i et forsøg på at finde nogle spørgsmål, jeg skulle svare på, nogle ting, jeg